

In aansluiting met onze Documentaire fiche over Karelke Waeri laten we hier de muziek en de tekst volgen van De Expositie van Parijs, naar "HET VOLKSLEVEN IN HET STRAATLIED" meer dan 300 gentsche straatliedjes, gecommenteerd, in muziek opgenomen en tot bundels gevlochten met pianobegeleiding door Richard VANKENHOVE en Adhémar LEPAGE, met een inleiding van Prof. Paul De Keyser., Uitgave Gent, Volksdrukkerij-Brussel, Wilde Roos, 1932.

De overname geschiedt met vriendelijke toelating van Mevr. J. Hublé-Vankenhove en Mevr. Lepage.

Er is echter voor den Gentenaar, van zodra zijne beurs het hem toelaat, sinds jaren eene klassieke reis die dikwijls terzelfder tijd gelijk staat met het verwezenlijken van een sinds lang gekoesterden droom, het is namelijk de reis naar Parijs, die dikwijls gepaard gaat met het bezoeken van eene of andere internationale tentoonstelling, gelijk er reeds menige in de Fransche wereldstad werd ingericht. Die Parijsche tochten hebben aan den reeds vernoemden Gentschen liedjeszanger, Karelke Waerie; het epos van Triene Vershuys geïnspireerd, genoemd: De Expositie van Parijs, en dat, zoo het geen eigenlijk straatlied kan genoemd worden, toch, alleen voor de eerste zinnen, bij alle mogelijke gelegenheden ten berde komt, en althans door ieder Gentenaar voor een stuk of eene brok gekend is. 't Is daarom dat ik niet kan weerstaan aan den drang om dit kapittelken over reizen en trekken te besluiten met :

DE EXPOSITIE VAN PARIJS.

247

Ka-trie-ne Ver- sluis ja die trok naar Pa- rijs, Voor naar d'ex-po- si-tie te kij- ken,

t'En was voor de reis niet heel hoog(e) van prijs, En de burger kon gaan g'lijk de rij- ken

En zij legd' heu-ren sleu-tel van 't huis, Ne-vens haar deu-re bij Lot-te de

muis, En zij sprak als mijn hond-je zou *rall.* bas-sen. En zij sprak als mijn hond-je zou ba- as-

Tempo

sen, Gaan geeft hem wat e-ten en wild' als 't u blijft op mij-nen vo-gel pas-sen, Gaan

geeft hem wat e-ten en wild' als 't u blijft, op mij- nen vo- gel pas- sen.

Zie Lotte ik heb toch 'nen 't jol van 'nen man,
 Hij komt mij daar gi-t'ren te vragen :
 Zeg Triene wimme naar Parijs 'nen keer gaan,
 Ja dat doet hij voor mij te behagen,
 'k Zeg(ge). Jan, 'k ben(ne) 'k ik wel kontent,
 'K en ga niet 'nen keer uit mijn couvent ;
 En 'k en mocht hem dat niet refuseren (*bis*)
 En 'k geloof da' me gaan langs de roet van Macron, } (*bis*)
                   En langs Bruine-Comte weëre.

Vier dagen nadien kreeg Charlotte 'nen brief,
 Die Trien uit Parijs kwam te schrijven :
 Zie Lotte : zoo schreef ze, 'k heb al mijn gerief,
 Meêgebracht voor een beetje te blijven,
 We zijn 't huis hier bij Jan zijn maseur,
 Die ons afwachtte aan de fapeur ;
 't Is toch zulk een goed mensch die Constance ! (*bis*)
 En dat ze zoo zot naar den herfkaas is, } (*bis*).
                   En ook naar een druppelken franschen }

Zoo ik die da wist, 'k heb 'nen herfkaas gekocht,
 En in mijnen zak hem gestoken ;
 Die heb ik van Gent naar Parijs meêgebrocht,
 Van de warmte die viel hij in brokken.
 Mijne kaas daarmee zat ik in 't schijft,
 Aan de frontiêre daar wierd ik beujd,
 Want ze wilden mij daar visiteeren ! (*bis*)
 Maar als de commies mijnen herfkaas gerook, } (*bis*).
                   Hij liet mij rap passeeren.

Dan sprongen wij wederom in den fapeur.
 Mijne kaas was gesmolten van d'hitte :
 Al de menschen die waren zoo vies van den geur,
 Elk die ging aan een vensterken zitten ;
 Door den duur kwamen wij in Parijs,
 Maar van 't stof alle twee zwart en grijs ;
 En honger ! ik moest mij wat koopen (*bis*).
 Maar van mijnen kaas die was Stance kontent. } (*bis*).
                   Al was hij wat uitgelopen.

't Wierd avond wij gingen een toerken gaan doen,
 Voor die schoone stad te bekijken.
 Maar, Lotte, ik hield(e) mij op mijn fatsoen,
 Want ge ziet daar niet anders dan rijken.
 Voor het eerste van onzen entrêe,
 Trokken wij recht naar de Schandelisêe,
 En daar zagen wij voor te beginnen : (*bis*)
 Eenen hof waar dat enterrêe libre op stond. } (*bis*).
                   Daar trokken wij maar binnen.

Zoo ikke en Jan en meê Stance heure man,
 Wij zetten ons wat om te rusten :
 Maar rap 'ne garçon meê 'nen pitaleer aan,
 Die vroeg ons wat drank dat wij lustten.
 Stance zei : breng ons ieder 'nen bok !
 Ge kunt denken wat muile da 'k trok.
 'k Zegge Stance wat gaat dat nu heeten? *(bis)*
 Waarveur hemme nu toch die bokken van doen, } *(bis)*.
 We zijn wij toch geen geeten ?

Ze brachten vier pintjes met oorkens daaraan,
 Bij ons gaat er meer in de tjoorkens ;
 Ik vraag hem, hoevele? Madame, c'est six francs.
 'k Zegge : Wat? Is 't misschien voor die oorkens?
 Non, non, zaid hij, c'est vous payer.
 Maar ik riep : Zes franc ! non zainé !
 En hij greep mij daar vast bij mijn rokken, *(bis)*,
 Maar ik gaf hem 'nen neuk en hij vloog met zijn kont, } *(bis)*.
 Op een tafel vol meê bokken.

Pardaf ! en daar lag heel dat boelke op den grond,
 Al de bokken waren gebroken.
 De politie was daar op den eigensten stond :
 Madame vous payer tous ces bokken.
 Maar Stance die sprak meê fatsoen :
 Laat ze los 'k zal ekik da' wel doen ;
 Anders 'k had daar in nesten gezeten *(bis)*.
 Maar 'k en zal dienen hof in de Schandelisée } *(bis)*.
 Van mijn leven niet vergeten !

Maar 's andrendaags waren wij vroeg op den gang,
 Om naar d'expositie te kijken,
 Voor dat te vertellen da' ware te lang ;
 't Er lag daar wat wonders te prijken.
 En stroomen van volk 'k weet niet hoe !
 En ik was er zoo gauwe van moê
 't Zegge : Stance, laat ons maar vertrekken, *(bis)*
 En laat ons maar liever gaan eten in stad, } *(bis)*.
 Dat zal mij beter bekken.

Gij zijt toch een vieze, zei Stance ze man,
 Ge vindt gij in niets geen behagen.
 'k Zeg : Van al dien bucht, wel wie kent daar wat van?
 'k Heb liever iets fijn veur de magen.
 Wij trokken dan naar 'nen café,
 In da' slach lijk te Gent bij Mottez,
 En daar vroegen wij om te dinceren. *(bis)*
 Maar wat veur 'ne kost die 'k daar kreeg in mijn lijf } *(bis)*.
 Dat kan ik u niet nomeeren !

Cabillaud Hollandaise et des pommes de Duchesse.
 Corteletten de la jardinière,
 Et des prunes de princesse, et capotte à l'Anglaise,
 Avec bufstuk à la financière,
 Hannetons avec de la salade,
 Et societjes avec des patates,
 Du pâté de canard à la fraude. *(bis)*.
 Grenadier de veau mate, à la sauce de poivrade, } *(bis)*.
     Avec de la bœuf à la mode.

Poulain, morpions, et rat goût de mouton,
 Et tête de voleur de torture.
 Tripotage de bouillon, fricassée, fricandon...
 Wel, wat vieze en wat aardige kuren !
 'K sprak weeral van deure te gaan.
 Maar mijn zwager die deed mij verstaan
 Van eerst nog wat slekken te koopen, *(bis)*
 Maar als ik er eene van had in mijn lijf, } *(bis)*.
     'K moest rap naar achter loopen.

Van daar zijn wij dan naar Versailde gegaan,
 Weeral met de fapeur, sacré pietjes,
 Ik heb dienen bosc van Bouloenden zien staan,
 Ja ze maken daar peerdesocietjes.
 Wij reden gedurig maar voort,
 Maar wij waren algauw aan de poort,
 Van 't Senaat en de Representaanten. *(bis)*
 Maar kaders daarbinnen met koningen op, } *(bis)*.
     Soldaten en serjanten.

Mijn zwager, 't is ook al ne Fransche kadet,
 Die zei, en hij wees naar de kaders :
 Dat zijn de victories al van ons armée ;
 Ja de Franschen hên bloed in hun aders !
 'k Zeg, ja, 'k zou 't gelooven 't is waar...
 Maar dat kloppen van over acht jaar ?
 Van de Pruisen 'k en zie dat niet hangen, *(bis)*.
 't Is waar, zei de man, maar het was door verraad, } *(bis)*.
     En zoo hebben z'ons gevangen.

Des anderendaags kwam Triene Versluis
 Bij Lotte om den sleutel te vragen.
 Och, zei ze, 'k ben blijde da' 'k weere ben 't huis.
 Want dat zal ik mij eeuwig beklagen.
 Neen 'k en moe' van Parijs niet meer hên,
 Een ordentelijk mensch lijk ik ben.
 Daarmeê durven ze spotten en gekken *(bis)*.
 En ik heb wel gezien als dat Jan zijn maseur, } *(bis)*.
     Ons geeren zag vertrekken.